

ALT FOR NORGE

ORGAN FOR DEN NASJONALE FRONT

Nr. 25

Desember

1944

FAGBEVEGELSENS STILLING I NORGES FRIHETSKAMP.

Av P. Furubotn.

III.

Vi sammenfatter: Den første årsak til fagbevegelsens passive stilling i frihetskampen hittil forklares i den mangel på tilstrekkelig politisk bevissthet og kunnskap som er kommet til uttrykk under krigen i selve den politiske ledelse av arbeiderbevegelsen, av arbeiderklassen i Norge, og den annen årsak til fagbevegelsens passive stilling hittil kan forklares i det faktum at det grunnleggende og fruktbringende organisasjonsprinsipp om at de dyktigste, mest omtenkssomme og handlekraftige personene rykker opp og overtar ledelsen for Den Frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, er blitt krenket.

Vi tror at ingen representant for den framskredne politiske tenkning innen den politiske og faglige arbeiderbevegelsen i Norge vil kunne bestride riktigheten av det svar vi har gitt. Etter at svaret er gitt, blir det nødvendig straks å trekke noen praktiske slutninger:

- 1. Det grunnleggende og fruktbringende organisasjonsprinsipp om at de dyktigste, mest omtenkssomme og handlekraftige personer rykker opp, fastslås som prinsipp for den politiske og faglige arbeiderbevegelse og særlig nå under de nye historiske betingelser som krigen har skapt. Med utgangspunkt i dette prinsipp opprettes kontakt mellom de to arbeiderpartier i form av en fast samarbeidskomité så lenge krigen varer. Den Frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon tiltrer arbeiderpartienes samarbeidskomité med egne representanter. Alle spørsmål av betydning for å sikre enhet i politikken drøftes, klarlegges og fastlegges av denne samarbeidskomité. Det politiske grunnlag for komiteens arbeid må være de hovedlinjer i politikken som regjeringen har trukket opp, supplert med det aktive innhold i politikken som er utformet og lagt fram av Det kommunistiske parti. Spørsmålet om konspirasjonen i det illegale arbeidet vies særlig stor oppmerksomhet.

ALARM:

*Engelskmennene har åpnet ild mot motstandsbevegelsen i Grekenland.
Delvis det samme i Belgia. Dette er et alarmsignal for oss alle!*

PROTESTER MOT ENGLENDERNES FRAMFERD HVOR DU KAN!

2. Ledelsen for Den Frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, så vel ledelsen i Norge som Landsorganisasjonens sekretariater i Stockholm og London, fornyes og forsterkes ved at der opptas representanter for den aktive krigspolitikk. Det grunnleggende og fruktbringende organisasjonsprinsipp om at de dyktigste, mest omtenkssomme og handlekraftige talsmenn for arbeiderne kommer inn i ledelsen for den illegale fagbevegelsen, gjennomføres overalt fra nederst til øverst innen alle forgreninger av Den Frie Arbeiderne Faglige Landsorganisasjon. Spørsmålet om å overvåke at dette organisasjonsprinsipp virkelig gjennomføres overalt, vies særlig oppmerksomhet. Ledelsen for Den Frie Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon stiller seg oppgaven å føre an i arbeidet med å organisere illegale arbeidsorganer eller motstandssentrer i form av mindre komiteer på alle arbeidsplassene. Arbeidsoppgavene for disse motstandssentrer fastlegges i samsvar med den aktive krigspolitikk.

Parolene er: Mer kunnskap inn i politikken! Prinsippet om den dyktigste må gjennomføres overalt fra øverst til nederst! Samarbeid og enhet i ledelsen for den politiske og faglige arbeiderbevegelsen i Norge! Et fritt Norge er betingelsen for en fri arbeiderbevegelse, så vel for den politiske som for den faglige arbeiderbevegelsen!

Aktiv må politikken være!

I denne artikkel har det ikke vært vår hensikt å yte bidrag til den skriftlige historie om den norske arbeiderklassens kamp, men å yte et beskjedent bidrag i arbeidet med å skape den norske arbeiderklassens kamphistorie under krigen. Den klasse som har fostret slike menn som *Viggo Hansteen* vil la høre fra seg:

Men de som så deg i den timen du
visste at alt var endt.
trodde du var *forsvarer*, i samtale
med din klient.
Rolig og rank gikk du nedover
dødens grå korridor,
med ham som ditt liv var gitt til,
din kamerat og bror.

Den norske arbeiderklassens kamp- og krigshistorie er ennå ikke avsluttet!

Oslo, den 10. desember 1944.

SKRYT OG VIRKELIGHET.

En landsmann fra Nord-Norge skriver i «Dagens Nyheter» av 1. desember 1944:

«Undertecknad, som kommer frå ett av de distrikt som nu står i tur att brännas ner, har vid flera tillfällen riktat hänvändelser till norska myndigheter i Sverige om att vidta anstalter med tanke på en sådan

eventualitet. Försök har vært gjorts att få hjälp vid organiserandet av motståndsgrupper som kunde ta upp kampen med de tyska mordbrännarna. Det tjänar ingenting till att längre döja att dessa strävanden har haft negativt resultat. Men annars måste det ju vara otänkbart att de kampstärka og förbittrade norrmännen i Nordnorge, som bevisade sin duglighet i kampen om Narvik, skulle stillatigande se på hur deras hus och hem bränns ner och deras kvinnor och barn likt djur jagas fram på vägarna. Kort sagt: vår ledning har inte hållit måttet. Den har underlåtit att organisera motståndsgrupper i Nordnorge, och enskilda personers försök i den riktningen har saboterats. Frågan om anskaffandet av vapen har mynnat ut i prat. Orsakerne skall inte här diskuteras, det räcker med att konstatera att en felaktig militär og politisk bedömning nu håller på att leda til en fruktansvärd tragedi, som kan betyda tillintetgörelsen av hela Nordnorge.

Men «hemmafrontens ledning» fortsätter sin obegripliga och meningslösa politik. Order sänds genom Londonradion om att «Ingen må evakuera frivilligt — blott de som tvångsevakueras skall hjälpas». Det huvudlösa i sådana order borde nu vara tydligt för alla. Utan vapen skall alltså befolkningen i Nordnorge vägra att lyda de välbeväpnade tyske SS-soldaterna. Frivillig flykt eller evakuering kunde ju annars rädda många över i säkerhet till Sverige.

Det är för litet att säga att vi nordnormän är irriterade. Vi är upprörda inntill bristningsgränsen. Man frågar sig själv om verkligen ingenting effektivt hade kunnat göras. Befolkningen har tålmodigt og trofast väntat på invasionen väster ifrån. Om en sådan helt uteblir, är jag rädd för att regeringen Nygaardsvolds aktier blir fullständigt värdelösa. Allvarlige anklagelser kommer då att riktas mot regeringen. Man kommer att fråga:

1. Varför har inte väpnade norske styrkor i Skottland och på Island satts in vid en tidigare tidspunkt?
2. Varför har regeringen inte varit med på att på bred bas bilda motståndsgrupper över hela landet och ställa vapen till dessas förfogande?
3. Varför er skapandet av sådana grupper i Nordnorge motarbetats och saboterats?

Befolkningen har sett exempel på att landstigning är möjlig även under den mörkaste årstiden. Varför har inte Lofoten och Vesterålen blivit besatta? På dessa ställen finns det ju bara några fåtalliga tyska trupper, och endast ett par tre punkter är befästa. Lofoten och Vesterålen i norsk-engelska händer skulle ha givit tyskarna en del annat att tänka på än att jaga en obeväpnad civilbefolkning framför sig. Det finnes ju tusentals vältrimmade norska trupper i Skottland och på Island, och det finns en användbar norsk krigsflotta. Och trots alle förluster har Norge en brukbar handelsflotta. Skall ingenting av allt detta komma till användning förän tyskarna har «befriat» hela Nordnorge? Här måste storstrategiska skäl föreligga. Och nu offrass omkring 10 procent av den norska befolkningen i kalkylerna över vad som lönar sig. Besvikelsen bland nordnormännen är berörd, och jag ropar nu så högt jag kan: «Hjälp Nordnorge innan det är för sent!»

Den norska radions chef i London, hr. Thoralf Øksnevad, talade i sön-

dags om befrielse och förhållandena i Nordnorge. Hans 'ord formade sig till en appell till världsopinionen och kunde även tolkas som ett rop om hjälp i avsikt att öva press på det allierade överkommandoet till att företa en militär aktion i Nordnorge. I den förtvivlade situation regeringen Nygaardsvold nu befinner sig är det begripligt om dess talesman brukes till en sådan appell. Och denna artikel är inte enbart avsedd som kritik, utan också som stöd för alla de initiativ som regeringen kan komma att ta, initiativ av militär eller humanitär natur.»

S.

HVA KAN FRIHETENS OG DEMOKRATIETS FORKJEMPERE I NORGE LÆRE AV DEN TRAGISKE UTVIKLING I FINNLAND?

VI.

I sin oppsiktsvekkende bok «Finlands två ansikten» av mars 1944 skriver finnen *A. R. Tornii*:

«I virkeligheten betraktet de hvitfinske kretsene — som Mannerheim sa i sin første dagsordre i begynnelsen av krigen 1939 — krigen som «en fortsettelse av vår frihetskrig av 1918», og de ventet på samme vis som i 1918 at de tyske troppene skulle gå i land i Finnland og knuse «de røde». Lederne for «Sovjetunionens venner» ble arrestert og opposisjonelle arbeidere ble tatt «i forvaring». Det er sant at så lenge den finske regjeringen førte en hemmelig krig mot Sovjetunionen, var det ikke tillatt å omtale forfølgelsene mot de røde i avisene. Men etterat krigen var et faktum, og Hitler sto bak den finske regjeringen, begynte det finske borgerskapet riktig å fråse i sosialistforfølgelsene. De seks opposisjonelle riksdagsmennene og dr. Helo ble arrestert og dømt til langvarig straffarbeid for «forberedelse til høyforræderi». Mauri Ryömä ble dømt til 17 års straffarbeid fordi

han hadde grunnlagt den sovjetvennlige foreningen og for et åpent brev til Tanner der han hadde anklaget den sosialdemokratiske lederen for krigspolitikken mot Sovjetunionen. Lauri Wilenius ble dømt til 14 års straffarbeid etter et fluktforsøk. Fengslene og interneringsleirene fyltes med sosialistiske arbeidere. Loven om de politiske fangenes rettigheter ble satt ut av kraft, og sulten hersket i fengslene.

Det hersker ingen tvil om at de rådende hvitfinske kretsene absolutt trodde på Tysklands seier i den annen verdenskrig. Avisene talte åpent om at det tyske felttoget ville være over på noen måneder, og at Sovjetunionen ville bli totalt knust. Den finske journalisten Aminoff ble meget overrasket da representanten for «Dagens Nyheter» i 1942 spurte ham om ikke Finnland tenkte på å slutte separatfred. Nei, et slikt spørsmål eksisterte ikke! Det trengtes to parter for å slutte fred, — men snart ville det ikke eksistere noen Sovjetunion mere.

PATRIOTER!

Slutt lag i grupper på 3 mann, skaff dere handvåpen, og slutt dere til den organiserte utryddelseskrig mot Gestapo! Skyt ned angiverne hvor de treffes

«Utgis av sentralkomiteen for Det kommunistiske parti.»